

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

Від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

Дар'ївська сільська рада
Херсонського району
Херсонської області
вул. Соборна, 68а, с. Дар'ївка,
Херсонський р-н, Херсонська
обл., 75032

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Дар'ївської сільської ради Херсонського району Херсонської області «Про затвердження Положення про надання платних послуг закладами культури Дар'ївської сільської ради» (далі – проект рішення 1), «Про затвердження Положення про порядок надання дозволу на виїзну (виносну) торгівлю на території Дар'ївської сільської ради» (далі – проект рішення 2), «Про затвердження Правил розміщення зовнішньої реклами на території Дар'ївської сільської ради» (далі – проект рішення 3), «Про затвердження нормативних документів з питань оренди комунального майна Дар'ївської сільської ради (крім землі)» (далі – проект рішення 4), «Про заборону реалізації пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових на території Дар'ївської територіальної громади» (далі – проект рішення 5), «Про затвердження Правил благоустрою на території Дар'ївської сільської ради» (далі - проект рішення 6) та документи, що надані до них листом Дар'ївської сільської ради Херсонського району Херсонської області від 10.11.2021 № 1408.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії з питань соціально-економічного розвитку села, раціонального використання природних та земельних ресурсів, а також аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення 1

Пунктом 1 проекту рішення 1 передбачається затвердити Положення про надання платних послуг закладами культури Дар'ївської сільської ради.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №8433/0/20-21 від 08.12.2021

АСУД "ДОК ПРОФ З"

ВІХ №8433/0/20-21 від 08.12.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B04000003BF53000408B8E00

Відповідно до підпункту 1 пункту «а» статті 27 Закону України від 21.05.1997 № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон № 280) до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, зокрема належать власні (самоврядні) повноваження щодо підготовки програм соціально-економічного та культурного розвитку сіл, селищ, міст, цільових програм з інших питань самоврядування, подання їх на затвердження ради, організація їх виконання; подання раді звітів про хід і результати виконання цих програм.

Пунктом 22 частини першої статті 26 Закону № 280 встановлено, що виключно на пленарних засіданнях сільської, селищної, міської ради вирішуються питання, зокрема щодо затвердження програм соціально-економічного та культурного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць, цільових програм з інших питань місцевого самоврядування.

Згідно із підпунктом «а» статті 32 Закону № 280 до власних (самоврядних) повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належить, зокрема: управління закладами освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту, оздоровчими закладами, молодіжними центрами, які належать територіальним громадам або передані їм, молодіжними підлітковими закладами за місцем проживання, організація їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення; створення умов для розвитку культури, сприяння відродженню осередків традиційної народної творчості, національно-культурних традицій населення, художніх промислів і ремесел.

Частиною першою статті 26 Закону України «Про культуру» передбачено, що розмір плати за надання платних послуг встановлюється державним і комунальним закладом культури щороку у національній валюті України. Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджується Кабінетом Міністрів України. Порядок надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері культури.

Перелік платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 12.12.2011 № 1271 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 12.07.2017 № 493).

Спільним наказом Міністерства культури України, Міністерства фінансів України та Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 01.12.2015 № 1004/1113/1556 «Про затвердження Порядку визначення вартості та надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності» (далі - Наказ) встановлений механізм визначення вартості та надання платних послуг закладами культури, заснованими на державній та комунальній формі власності. Пунктом 3 Наказу зобов'язано керівників державних та комунальних закладів культури встановити перелік платних послуг, що надаються закладами культури, із зазначенням часу, місця, способу та порядку надання кожної з послуг, розрахунку їх вартості та особи, відповідальної за їх надання.

Таким чином, на сьогодні законодавством не передбачені повноваження сільських рад щодо затвердження положення про надання платних послуг закладами культури.

Щодо проекту рішення 2

Пунктом 1 проекту рішення 2 передбачається затвердити Положення про порядок надання дозволу на виїзну (виносну) торгівлю на території Дар'ївської сільської ради (далі – проект Положення).

Відповідно до преамбули проект рішення 2 розроблений на підставі законів України «Про благоустрій населених пунктів», «Про регулювання містобудівної діяльності», «Про захист прав споживачів», постанови Кабінету Міністрів України від 15.06.2006 № 833 «Про затвердження Порядку провадження торговельної діяльності та правил торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів» (далі – Порядок № 833), наказу Міністерством зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України від 08.07.1996 № 369 «Про затвердження Правил роботи дрібнодрібної торговельної мережі», керуючись пунктом 20 частини четвертої статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Згідно із пунктом 1.1 проект Положення визначає основні вимоги щодо порядку організації виїзної (виносної) торгівлі підприємствами, організаціями незалежно від форм власності. Підприємцями, що здійснюють діяльність на території населених пунктів Дар'ївської сільської ради.

Звертаємо увагу, що жодним із нормативно-правових актів, на які посилається розробник у преамбулі проекту рішення 2, а також іншими законодавчими актами України, не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування своїми рішеннями затверджувати положення про порядок надання дозволу на виїзну (виносну) торгівлю на своїй території.

Разом з тим, відповідно до вимог пункту 30 Порядку № 833 продаж продовольчих товарів, готових до вживання, а також тих, що швидко псуються, інших продовольчих товарів (у тому числі овочів і фруктів) за межами торговельного приміщення (виїзна, виносна торгівля) здійснюється із розміщенням тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності відповідно до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» за умови дотримання встановлених для таких товарів температурного режиму зберігання і санітарних норм.

Згідно із частиною четвертою статті 28 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування.

Порядок розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності, затверджений наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 21.10.2011 № 244 (далі – Порядок розміщення ТС), і не потребує додаткового врегулювання з боку органів місцевого самоврядування.

Порядком розміщення ТС визначено, що до повноважень органів місцевого самоврядування та/або їх виконавчих органів відноситься, зокрема: визначення порядку розміщення тимчасових споруд під час проведення ярмарок, державних та

місцевих святкових, урочистих масових заходів на строк проведення таких заходів (пункт 1.7); отримання від замовників, які мають намір встановити тимчасові споруди, відповідної заяви у довільній формі про можливість розміщення тимчасових споруд (пункт 2.2) з вичерпним переліком документів, що визначені пунктом 2.3, які в свою чергу виконавчим органом сільської, селищної, міської ради, районної державної адміністрації передаються до відповідного органу з питань містобудування та архітектури для визначення ним відповідності намірів щодо місця розташування тимчасових споруд містобудівній документації та будівельним нормам (пункт 2.4), який в свою чергу про відповідність намірів письмово повідомляє протягом 10 робочих днів або надає замовнику аргументовану відмову щодо реалізації намірів розміщення тимчасової споруди (пункт 2.5), а також отримання від замовника письмової заяви про виконання вимоги паспорта прив'язки ТС (пункт 2.23).

Отже, органи місцевого самоврядування мають право регулювати виключно питання розміщення тимчасових споруд під час проведення ярмарок, державних та місцевих святкових, урочистих масових заходів на строк проведення таких заходів.

Крім того, зазначаємо, що у Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженому Законом України від 19.05.2011 № 3392-VI «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (далі – Закон № 3392), відсутній дозвіл на виїзну (виносну) торгівлю.

Згідно із частиною третьою статті 1 Закону № 3392 забороняється вимагати від суб'єктів господарювання отримання документів дозвільного характеру, які не внесені до Переліку, затвердженого цим Законом.

Разом з тим звертаємо увагу, що у пункті 1.6 розділу 1 проекту Положення невірно зазначений орган місцевого самоврядування.

Підсумовуючи вищевикладене, проекти рішень 1 та 2 не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми, та не відповідає статті 5 Закону, згідно з якою забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, зокрема недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються з діючими регуляторними актами.

Щодо проекту рішення 3

Проектом рішення 3 передбачається затвердити Правила розміщення зовнішньої реклами на території Дар'ївської сільської ради (далі – проект Правил реклами).

Засади рекламної діяльності, зокрема розміщення зовнішньої реклами, регулювання відносин, які виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами, встановлені Законом України від 03.07.1996 № 270/96-ВР «Про рекламу» (далі – Закон про рекламу).

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України від 06.09.2005 № 2806-IV «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему).

Згідно із пунктом 2 статті 11 «Прикінцеві положення» Закону про дозвільну систему закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу передбачено, серед іншого, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі – Типові правила).

Зазначаємо, що проект Правил реклами не відповідає законодавству з питань дозвільної системи та у сфері зовнішньої реклами, у тому числі Типовим правилами, зокрема в наступному.

1. Пунктом 4.1 розділу 4 проекту Правил реклами визначені повноваження відділу житлово-комунального господарства, містобудування та архітектури сільської ради, до яких, серед іншого, належать внесення змін у дозвіл, переоформлення дозволу та продовження строку його дії, встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону про дозвільну систему виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру.

Статтею 4¹ Закону про дозвільну систему встановлюються основні вимоги до порядку видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання документів дозвільного характеру.

Отже, видача (переоформлення, анулювання) дозволів на розміщення зовнішньої реклами здійснюється відповідно до Закону про дозвільну систему та Закону про рекламу.

Однак, на сьогодні Законом про дозвільну систему та Законом про рекламу не передбачено процедури внесення змін до дозволу та продовження строку його дії, встановлення пріоритету заявника на місце розташування рекламного засобу.

Тому, відповідні положення у пункті 4.1 розділу 4 проекту Правил реклами пропонуємо виключити.

2. Пунктом 5.1 розділу 5 проекту Правил реклами передбачено, що для одержання дозволу заявник подає заяву разом з додатками секретарю сільської ради.

Зазначаємо, що відповідно до частини чотирнадцятої статті 4¹ Закону про дозвільну систему прийняття від суб'єкта господарювання або уповноваженої ним особи заяви про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру здійснюється адміністратором у центрі надання адміністративних послуг.

Отже, пропонуємо передбачити у проекті Правил реклами процедуру отримання дозволу на розміщення зовнішньої реклами через ЦНАП.

3. У пунктах 5.1 та 5.2 розділу 5 проекту Правил реклами пропонуємо передбачити посилення на форму заяви на отримання дозволу на розміщення зовнішньої реклами та форму дозволу, встановлені додатками 1, 3 до Типових правил.

Щодо проекту рішення 4

Проектом рішення 4 передбачається затвердити Примірний договір оренди нерухомого або іншого окремого індивідуально визначеного майна, що належить до комунальної власності Дар'ївської сільської ради; Примірний договір оренди єдиного майнового комплексу комунального підприємства, його відокремленого структурного підрозділу, що належить до комунальної власності Дар'ївської сільської ради; Методику розрахунку орендної плати за майно комунальної власності Дар'ївської сільської ради та пропорції її розподілу (далі – проект Методики); орендні ставки за використання комунального майна Дар'ївської сільської рад; Порядок виконання контрольних функцій у сфері оренди комунального майна Дар'ївської сільської ради (далі – проект Порядку); Перелік підприємств, установ, організацій, що надають соціально важливі послуги населенню Дар'ївської сільської ради; Положення про порядок передачі в оренду комунального майна Дар'ївської сільської ради (далі – проект Положення).

Зазначаємо, що у наданому Дар'ївською сільською радою листом від 10.11.2021 № 1408 пакеті документів проект Положення відсутній.

Щодо проекту Методики

Частиною другою статті 17 Закону України від 03.10.2019 № 157 «Про оренду державного та комунального майна» (далі – Закон № 157) встановлено, що орендна плата визначається за результатами аукціону. У разі передачі майна в оренду без проведення аукціону орендна плата визначається відповідно до Методики розрахунку орендної плати, яка затверджується Кабінетом Міністрів України щодо державного майна та представницькими органами місцевого самоврядування - щодо комунального майна. У разі якщо представницький орган місцевого самоврядування не затвердив Методику розрахунку орендної плати, застосовується Методика, затверджена Кабінетом Міністрів України.

Методика розрахунку орендної плати за державне майно затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 28.04.2021 № 630 «Деякі питання розрахунку орендної плати за державне майно» (далі - Методика № 630).

При підготовці проекту Методики пропонуємо врахувати положення Методики № 630 (зокрема, пунктів 7, 8, 9, 12, 14, додатків 1-3).

1. Підпункт 1.2 пункту 1 проекту рішення 4 та назву проекту Методики пропонуємо привести у відповідність до вимог частини другої статті 17 Закону № 157, виключивши слова «та пропорції її розподілу».

2. Звертаємо увагу, що проект Методики містить положення, що стосуються передачі комунального майна в оренду на *конкурсних* засадах, що не відповідає положенням частини другої статті 17 Закону № 157. Отже, пропонуємо виключити з проекту Методики зазначені положення.

3. У пункті 10 проекту Методики при встановленні річної орендної плати за оренду комунального майна у розмірі 1 гривні пропонуємо врахувати вимоги частин першої та другої статті 15 Закону № 157.

При цьому зауважуємо, що згідно із частиною другою статті 18 Закону № 157 без проведення аукціону можуть бути продовжені договори, які, зокрема укладені з підприємствами, установами та організаціями, що надають соціально важливі послуги населенню, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України,

додатковий перелік яких може бути визначений представницькими органами місцевого самоврядування, згідно із законодавством.

Відповідно до Закону України «Про соціальні послуги» надавачі соціальних послуг – юридичні та фізичні, фізичні особи – підприємці включені до розділу «Надавачі соціальних послуг» Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг.

Згідно із частиною четвертою статті 11 Закону України «Про соціальні послуги» до повноважень районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, виконавчих органів міських рад міст обласного значення, рад об'єднаних територіальних громад належить, зокрема забезпечення введення Реєстру надавачів та отримувачів соціальних послуг на місцевому рівні.

4. З метою приведення у відповідність до частини першої статті 3 Закону № 157 пропонуємо у пунктах 5, 17 та додатку 1.3 до проекту Методики слово «цілісні» замінити на слово «єдині».

5. Положення пунктів 2, 3, 11, 14-17, 19 проекту Методики не відносяться до сфери дії проекту Методики та визначають, зокрема умови оренди майна, які є предметом договору оренди, тому пропонуємо їх виключити.

6. Пункти 18 та 20 проекту Методики містять норми щодо плати за суборенду.

Звертаємо увагу, що відповідно до вимог частини третьої статті 15 Закону № 157 підприємствам, установам і організаціям, що отримали в оренду державне та/або комунальне майно без проведення аукціону, заборонено укладати договори суборенди щодо цього майна.

Щодо проекту Порядку

1. У пункті 1.2 розділу 1 проекту Порядку визначаються контрольні заходи у сфері оренди майна, якими є постійний документальний контроль та періодичний комплексний контроль за виконанням умов договору оренди та використанням майна. Проте, у пункті 3.2 розділу 3 йдеться про позаплановий контроль.

2. У пункті 3.9 розділу 3 проекту Порядку передбачається, що недопущення уповноважених представників орендодавця та балансоутримувача є підставою для дострокового припинення договору оренди.

Водночас ні положеннями Закону № 157, ні положеннями Порядку передачі в оренду державного та комунального майна, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.06.2020 № 483 «Деякі питання оренди державного та комунального майна» (далі – Порядок передачі майна в оренду), не передбачено таких підстав для розірвання договору оренди.

Порядок виконання контрольних функцій у сфері оренди комунального майна (в частині встановлення переліку питань, які постійно контролюються балансоутримувачем) повинен враховувати положення пункту 54 Порядку передачі майна в оренду, яким зазначено, що у договорі оренди зазначаються обов'язки орендаря щодо збереження, схоронності майна, недопущення його псування та руйнування, щодо використання об'єкта оренди за цільовим призначенням у разі, коли орендар не може використовувати об'єкт оренди за будь-яким цільовим призначенням відповідно до Закону № 157 та цього Порядку, щодо компенсації орендарем витрат, пов'язаних з проведенням переоцінки (оцінки) об'єкта оренди, якщо проведення переоцінки (оцінки) об'єкта вимагається згідно з Законом, а також щодо використання об'єкта відповідно до напряму виробничої діяльності

підприємства, якщо об'єктом оренди є єдиний майновий комплекс. Якщо об'єктом оренди є єдиний майновий комплекс, у договорі оренди обов'язково зазначаються обов'язки орендаря щодо погашення боргів із заробітної плати та перед бюджетом, простроченої кредиторської заборгованості підприємства (у разі їх наявності).

Враховуючи зазначене, пропонуємо пункт 3.9 розділу 3 проекту Порядку привести у відповідність до вимог статті 24 Закону № 157, якою встановлені умови припинення договору оренди.

Надані розробником аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) до проектів рішень 3 та 4, зокрема їх зміст, структура та наповнення, не відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Окремо наголошуємо, що АРВ до проектів рішень 3 та 4 не наповнені інформацією щодо суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив цей проект регуляторного акта, а також не здійснені розрахунки витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва (Тест малого підприємництва) згідно з додатком 4 до Методики, що унеможливорює виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначити необхідність вирівнювання навантаження на суб'єктів малого підприємництва шляхом запровадження компенсаторних механізмів.

При цьому не проведені розрахунки витрат, які понесуть суб'єкти господарювання, громадяни та держава, як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обрані розробником способи державного втручання відповідають проблемам, що потребують врегулювання, та наскільки їх застосування буде ефективним для їх вирішення.

Крім того, пропонуємо узгодити положення АРВ з назвою проекту рішення 3.

Щодо проекту рішення 5

Частиною дев'ятою статті 15³ Закону України від 19.12.1995 № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (далі – Закон № 481/95-ВР) сільські, селищні та міські ради в межах території відповідної адміністративно-територіальної одиниці можуть встановлювати заборону продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових суб'єктами господарювання (у тому числі іноземними суб'єктами господарювання, які діють через свої зареєстровані постійні представництва) (крім закладів ресторанного господарства) у визначений рішенням таких органів час доби.

З огляду зазначене, пропонуємо назву проекту рішення 5 та його пункти 1, 2 привести у відповідність до вимог статті 15³ Закону № 481/95-ВР.

Крім цього, у преамбулі проекту рішення 5 пропонуємо назву Закону № 481/95-ВР викласти у вищевикладеній редакції, що чинна на сьогодні.

Щодо проекту рішення 6

Проектом рішення 6 передбачається затвердити Правила благоустрою на території Дар'ївської сільської ради (далі – проект Правил).

Закон України від 06.09.2005 № 2807-IV «Про благоустрій населених пунктів» (далі – Закон про благоустрій) визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади благоустрою населених пунктів і спрямований на створення умов, сприятливих для життєдіяльності людини.

Згідно із статтею 34 Закону про благоустрій правила благоустрою території населеного пункту розробляються на підставі Типових правил благоустрою території населеного пункту, які затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства.

Типові правила благоустрою території населеного пункту затверджені наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України 27.11.2017 № 310, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 18.12.2017 за № 1529/31397 (далі – Типові правила благоустрою).

Пунктом 3 Типових правил благоустрою визначено, що Типові правила благоустрою є підставою для розроблення і затвердження органами місцевого самоврядування правил благоустрою населеного пункту відповідно до статті 34 Закону про благоустрій. У разі, якщо відповідною сільською, селищною або міською радою не прийнято рішення про затвердження правил благоустрою населеного пункту застосовуються Типові правила благоустрою.

Відповідно до частини другої статті 34 Закону про благоустрій Правила включають:

- 1) порядок здійснення благоустрою та утримання територій об'єктів благоустрою;
- 2) вимоги до впорядкування територій підприємств, установ, організацій;
- 3) вимоги до утримання зелених насаджень на об'єктах благоустрою - територіях загального користування;
- 4) вимоги до утримання будівель і споруд інженерного захисту території;
- 5) вимоги до санітарного очищення території;
- 6) розміри меж прилеглої до підприємств, установ та організацій території у числовому значенні;
- 7) порядок розміщення малих архітектурних форм;
- 8) порядок здійснення самоврядного контролю у сфері благоустрою населених пунктів;
- 9) інші вимоги, передбачені цим та іншими законами.

Отже, виходячи з положень Закону про благоустрій, проекти рішень органів місцевого самоврядування, якими затверджуються правила благоустрою населених пунктів, за своїм змістовним навантаженням мають відповідати Типовим правилам благоустрою.

Разом з тим, структура, зміст та наповнення проекту Правил не узгоджуються з положеннями Закону про благоустрій та вимогами Типових правил благоустрою і містять положення, що не є предметом регулювання цих правил.

1. Пункт 1.6 розділу 2 проекту Правил містить перелік термінів, які вживаються у значеннях, встановлених проектом Правил.

Звертаємо увагу, що частиною другою статті 34 Закону про благоустрій визначений обов'язковий перелік вимог до Правил благоустрою, які затверджуються місцевою радою. Однак, у цьому переліку відсутні вимоги щодо визначення термінів, які застосовуються і використовуються у проекті Правил.

Враховуючи зазначене, а також те, що загальноновизначений термінологічний глосарій повинен мати однакове застосування на території країни, пропонуємо пункт 1.6 розділу 2 проекту Правил привести у відповідність до вимог пункту 2 розділу I Типових правил благоустрою.

2. Звертаємо увагу, що розділ 2 проекту Правил містить посилання на Закон України та інші нормативно - правові акти, що втратили чинність, зокрема Закон України «Про увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941 - 1945 років» (пункт 7.11.9 пункту 7); ДБН В.2.3-4-2000 «Автомобільні дороги», ДБН В.2.3-5-2001 «Вулиці та дороги населених пунктів» (підпункт 7.1.4 пункту 7); ДСТУ 2587-94 «Розмітка дорожня», ДСТУ 4100-02 «Знаки дорожні, Загальні технічні умови. Правила застосування», ДСТУ 2735-94 «Огородження дорожні і напрямні пристрої. Правила застосування. Вимоги безпеки дорожнього руху» (підпункти 7.5.2 та 7.6 пункту 7). Пропонуємо навести посилання на чинні нормативно-правові акти.

3. Проектом Правил передбачена необхідність наявності дозволів та погоджень, наприклад: дозволу на виконання будь-яких робіт (пункт 1.2 розділу 1), погодження на встановлення технічних засобів регулювання дорожнього руху (підпункт 1.8 пункту 1 розділу 2), декларація, повідомлення або погодження, видане виконавчими органами селищної ради на будівництво і встановлення кіосків, павільйонів, лотків тощо (підпункт 2.2 пункту 2 розділу 2), дозвіл на прокладання телефонних ліній та ліній кабельного телебачення (підпункт 2.13 пункту 2 розділу 2), погодження встановлення об'єктів дрібно-роздрібної торгівлі (підпункт 6.1.10 пункту 6.1 розділу 6), погодження обслуговування зливової каналізації, оглядових колодязів тощо (підпункт 6.1.11 пункту 6.1 розділу 6), узгодження розміщення місць (майданчиків) для розміщення у дворах контейнерів для збору твердих побутових відходів (підпункт 6.2.3 пункту 6.2 розділу 6), погодження розміщення майданчиків для паркування (підпункт 7.7.7 пункту 7.7 розділу 7), дозвіл на видалення (знесення) зелених насаджень (пункти 9.13 та 9.14 розділу 9), дозвіл на утримання домашніх тварин у зоокутках, дитячих та інших оздоровчих закладах (пункт 11.2 розділу 11), погодження перекривання вулиць (пункт 12.16 розділу 12), дозвіл на знесення аварійних та сухостійних насаджень (пункт 12.19 розділу 12), дозвіл на встановлення палаток торгового та іншого призначення (пункт 12.20 розділу 12), дозвіл на використання звуковідтворювальної апаратури (пункт 14.1 розділу 14), погодження проведення салютів, феєрверків, інших заходів із використанням вибухових речовин (пункти 14.5 та 14.6 розділу 14) тощо.

Отже, пропонуємо виключити необхідність наявності дозволів та погоджень по тексту проекту Правил.

4. Пунктом 7.9 розділу 7 проекту Правил передбачається визначити порядок утримання елементів благоустрою при розташуванні зовнішньої реклами, яким

встановлюється необхідність отримання суб'єктом господарювання дозволу на розміщення зовнішньої реклами.

Зазначаємо, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах регулюється Законом України «Про рекламу» та Типовими правилами та не є предметом регулювання проекту Правил.

Порядок та вимоги до розміщення зовнішньої реклами мають встановлюватися окремим рішенням органу місцевого самоврядування.

Отже, пункт 7.9 розділу 7 проекту Правил пропонуємо виключити.

5. Розділом 8 проекту Правил встановлюється порядок проведення земляних робіт, яким, серед іншого, передбачається необхідність отримання суб'єктом господарювання погодження та декларації на виконання таких робіт.

Зазначені питання не є предметом регулювання проекту Правил.

Відповідно до частини першої статті 26¹ Закону про благоустрій порушення об'єктів благоустрою, пов'язане з виконанням суб'єктами господарювання земляних та ремонтних робіт, здійснюється на підставі дозволу на порушення об'єктів благоустрою виконавчого органу сільської, селищної, міської ради, крім випадків, встановлених абзацами другим - четвертим частини першої цієї статті.

Типовий порядок видачі дозволів на порушення об'єктів благоустрою або відмови в їх видачі, переоформлення, анулювання дозволів затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 30.10.2013 № 870.

Отже, пропонуємо вищезгаданий порядок встановити окремим рішенням Дар'ївської сільської ради з урахуванням вимог чинних нормативно-правових актів.

Підсумовуючи наведене вище, проекти рішень 5 та 6 не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Надані розробником АРВ до проектів рішень 5 та 6 не у повній мірі відповідають вимогам Методики.

У розділі I АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми, а також обґрунтувати, чому зазначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та чинних регуляторних актів. Однак розробником в АРВ до проектів рішень 5 та 6 при описі проблеми не наведено даних у числовій формі, які обґрунтовували б її наявність, масштаб та важливість.

Цілі державного регулювання, задекларовані розробником у розділі II АРВ до проектів рішень 5 та 6, не мають якісного, кількісного та часового виміру.

У розділі III АРВ до проектів рішень 5 та 6 розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не проаналізував вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Також розробник не навів жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить у подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою зазначеного розділу АРВ до проектів рішень 5 та 6 розробником не доведений вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV Методики.

Якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва, згідно з додатком 4 до Методики.

Однак, в АРВ до проекту рішення 6 відповідні розрахунки у Тесті малого підприємництва (М-Тест) не проведені, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів підприємництва, не оцінені витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання.

У розділі V АРВ до проекту рішення 5 розробником не описаний механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

Крім того, розробником не оцінені організаційні заходи, що мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта після набрання ним чинності.

У розділі III АРВ зазначено, що проект рішення 5 не матиме вплив на суб'єктів великого та середнього підприємництва. У разі поширення дії регуляторного акта на суб'єктів великого та середнього підприємництва, розробником повинна проводитися оцінка впливу на сферу їх інтересів, що передбачає кількісне визначення витрат внаслідок дії регуляторного акта (додаток 2 до Методики). Проте, такі розрахунки в АРВ до проекту рішення 5 проведені.

Розділ VIII АРВ до проектів рішень 5 та 6 заповнений розробником із порушенням вимог пункту 10 Методики. Прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом, обов'язковими з яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта. Всі показники результативності мають бути визначені у числовій та/або монетарній формі.

У розділі 2 Тесту малого підприємництва (М-Тест) зазначено, що кількість суб'єктів малого та середнього підприємництва, на яких поширюється регулювання складає 7 одиниць, що не узгоджується з кількістю таких суб'єктів, наведених розробником у розділі III АРВ до проекту рішення 5. Також, розробником не

проведені розрахунки витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання, проте, здійснений розрахунок сумарних витрат суб'єктів господарювання.

По тексту АРВ до проекту рішення 6 пропонуємо словосполучення «Уманської міської ради» замінити словосполученням «Дар'ївської сільської ради».

Отже, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ до проектів рішень 3-6, зокрема з відсутністю у них всієї необхідної інформації, числових даних та розрахунків, розробником не доведена відповідність проектів рішень 3-6 таким принципам державної регуляторної політики, як збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

З урахуванням вищевикладеного, пропонуємо привести проекти рішень Дар'ївської сільської ради Херсонського району Херсонської області «Про затвердження Правил розміщення зовнішньої реклами на території Дар'ївської сільської ради», «Про затвердження нормативних документів з питань оренди комунального майна Дар'ївської сільської ради (крім землі)», «Про заборону реалізації пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, вин столових на території Дар'ївської сільської ради», «Про затвердження Правил благоустрою на території Дар'ївської сільської ради» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих пропозицій, а аналізу регуляторного впливу до них - до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінам, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду листа поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

